ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ 11 Ιουνίου 1985 *

Στην υπόθεση 146/85 R,

Claus Diezler, Richard Deasy, Steen Fink-Jensen, Helmut Mullers, Luigi Ricci, υπάλληλοι της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, εκπροσωπούμενοι και επικουρούμενοι από τον Marcel Slusny, δικηγόρο Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον E. Arendt, δικηγόρο Λουξεμβούργου, Centre Louvigny, 34 B IV, rue Philippe-II,

αιτούντες,

κατά

Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από τον Detlef Bruggemann, μέλος της Διευθύνσεως Προσωπικού, κάτοικο Βρυξελλών, επικουρούμενο από τον αντίκλητό της στο Λουξεμβούργο, δικηγόρο Alex Bonn, 22, Côte d'Eich,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναβολής των εκλογών της επιτροπής προσωπικού της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής που έχουν οριστεί για τις 14 Ιουνίου 1985,

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ,

κρίνοντας δυνάμει των άρθρων 9, παράγραφος 4, και 96 του κανονισμού διαδικασίας,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

ΔΙΑΤΑΞΗ

Περιστατικά

Με την από 28 Ιουλίου 1975 απόφαση 1896/75 Α του γραφείου της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (στο εξής ΟΚΕ), θεσπίστηκαν οι διατάξεις περί συγκροτήσεως και τρόπου λειτουργίας της επιτροπής προσωπικού.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 3 της εν λόγω αποφάσεως ορίζει: « τα μέλη της επιτροπής προσωπικού εκλέγονται κατά τους όρους που καθορίζει η γενική συνέλευση των υπαλλήλων της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής. Η συνέλευση αυτή πραγματοποιείται το αργότερο ένα μήνα πριν από τη λήξη της θητείας της προηγούμενης επιτροπής... ».

Το εκλογικό σύστημα και οι όροι της εκλογής της επιτροπής προσωπικού καθορίστηκαν τελευταία με τον « Κανονισμό για τις εκλογές της επιτροπής προσωπικού », CP 153/83 της 4ης Μαρτίου 1983, με τον οποίο θεσπίστηκε το σύστημα της αναλογικής, καλούμενο « supar ».

Η ρύθμιση αυτή τροποποιήθηκε από τη γενική συνέλευση του προσωπικού της 19ης Απριλίου 1985 η οποία θέσπισε διαφορετικό εκλογικό σύστημα.

Η θητεία της απερχομένης επιτροπής προσωπικού έληξε την επομένη, 20ή Απριλίου 1985.

Στις 22 Απριλίου 1985, ο τέταρτος των αιτούντων, Helmut Mullers, υπέβαλε στον πρόεδρο της ΟΚΕ, ως εκπρόσωπος της συνδικαλιστικής οργανώσεως στην οποία ανήκε, αίτηση όπου υποστηρίζεται στην ουσία ότι η τροποποίηση της ρυθμίσεως περί εκλογών είναι παράνομη διότι η συνέλευση που την θέσπισε πραγματοποιήθηκε την παραμονή της λήξεως της θητείας της απερχομένης επιτροπής προσωπικού ενώ έπρεπε να πραγματοποιηθεί το αργότερο ένα μήνα πριν από τη λήξη της θητείας, πράγμα που συνιστά παράβαση του προαναφερθέντος άρθρου 5 της απόφασης 1896/75 Α· κατά συνέπεια, ο προσφεύγων ζήτησε από τον πρόεδρο της ΟΚΕ να επιστήσει την προσοχή του προέδρου του εκλογικού γραφείου, τον οποίο είχε ορίσει η ίδια η γενική συνέλευση της 19ης Απριλίου 1985, στο ότι οι εκλογές της επιτροπής προσωπικού για τα έτη 1985-1987 πρέπει να διενεργηθούν σύμφωνα με τη ρύθμιση της 4ης Μαρτίου 1983.

Με έγγραφο της 24ης Απριλίου 1985, ο πρόεδρος της ΟΚΕ αρνήθηκε να δώσει συνέχεια στην εν λόγω αίτηση με την αιτιολογία ότι, παρά τις εξουσίες και την υποχρέωση της ΟΚΕ να φροντίζει για την προετοιμασία και τη διενέργεια των εκλογών για την αντιπροσώπευση του προσωπικού, η ζητούμενη απόφαση υπερβαίνει τα όρια των εν λόγω εξουσιών διότι θα μπορούσε να επηρεάσει τα αποτελέσματα των εκλογών.

Στις 17 Μαΐου 1985, οι αιτούντες άσκησαν ενώπιον του Δικαστηρίου προσφυγή κατά της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ζητώντας την ακύρωση της εν λόγω αποφάσεως του προέδρου της ΟΚΕ της 24ης Απριλίου 1985 καθώς και της ρυθμίσεως που είχε θεσπίσει η γενική συνέλευση του προσωπικού της 19ης Απριλίου 1985 και κάθε επιγενομένης πράξεως εκδοθείσας κατ' εφαρμογή της εν λόγω ρυθμίσεως.

Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε την ίδια ημερομηνία, οι προσφεύγοντες υπέβαλαν αίτηση αναβολής των εκλογών της επιτροπής προσωπικού της ΟΚΕ που είχαν οριστεί για τις 10 Ιουνίου του 1985 και αναβλήθηκαν στη συνέχεια για τις 14 Ιουνίου 1985.

Με έγγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 29 Μαΐου του 1985, η ΟΚΕ υπέβαλε γραπτές παρατηρήσεις της επί της αιτήσεως αναστολής.

Κατά τη συνεδρίαση της 6ης Ιουνίου 1985, οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις παρατηρήσεις τους.

Ο γενικός εισαγγελέας Sir Gordon Slynn διατύπωσε τη γνώμη του.

Σκεπτικό

1 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις Μαΐου 1985, ο Claus Diezler και άλλοι υπάλληλοι της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής (στο εξής ΟΚΕ) άσκησαν προσφυγή με την οποία ζητούν την ακύρωση:

α) της ρυθμίσεως, ή του κειμένου, που θέσπισε η συνέλευση του προσωπικού της ΟΚΕ της 19ης Απριλίου 1985, περί του εκλογικού συστήματος για την εκλογή της επιτροπής προσωπικού·

β) όλων των επιγενομένων πράξεων που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογή του εν λόγω κειμένου· και συγκεκριμένα των εκλογών της επιτροπής προσωπικού που έχουν οριστεί για τις 10 Ιουνίου 1985· καθώς και όλων των διορισμών προσώπων σε διάφορα όργανα, που πραγματοποίησε η επιτροπή προσωπικού·

γ) επικουρικώς, της αρνητικής αποφάσεως που εκδόθηκε επί της διοικητικής ενστάσεως του τετάρτου των προσφευγόντων στις 24 Απριλίου 1985.

2 Με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε την ίδια ημερομηνία, οι προσφεύγοντες υπέβαλαν επίσης, δυνάμει των άρθρων 83 και επ. του κανονισμού διαδικασίας, αίτηση με την οποία ζητούν:

α) την αναβολή των εκλογών της επιτροπής προσωπικού της ΟΚΕ που έχουν οριστεί για τις 10 Ιουνίου 1985 και

β) επικουρικώς, τη διενέργειά τους σύμφωνα με τη ρύθμιση που θέσπισε η συνέλευση του προσωπικού της 4ης Μαρτίου 1983.

Επί του παραδεκτού

3 Κατά την εξέταση αιτήσεως αναστολής εκτελέσεως κάποιας πράξεως ή λήψεως αναγκαίων προσωρινών μέτρων, ο δικαστής των ασφαλιστικών μέτρων δεν μπορεί να προδικάζει την κρίση του δικαστηρίου ούτε ως προς το παραδεκτό ούτε ως προς το βάσιμο της κύριας προσφυγής. Ωστόσο, η αίτηση λήψεως ασφαλιστικών μέτρων είναι

απαράδεκτη αν είναι προφανώς απαράδεκτη η κύρια προσφυγή. Πρέπει επομένως να εξεταστεί αν η κύρια προσφυγή είναι εκ πρώτης όψεως παραδεκτή, χωρίς να προδικάζεται η κρίση του δικαστή της ουσίας.

4 Όπως το Δικαστήριο έκρινε με την απόφαση της 29ης Σεπτεμβρίου 1976 (De Dapper κατά Κοινοβουλίου, 54/75, Rec. σ. 1381), είναι δυνατός ο δικαστικός έλεγχος του νομότυπου των πράξεων που αφορούν τις εκλογές της επιτροπής προσωπικού, στο πλαίσιο προσφυγής που στρέφεται κατά του οικείου οργάνου. Κατά συνέπεια, η εν προκειμένω κύρια προσφυγή είναι εκ πρώτης όψεως παραδεκτή εφόσον στρέφεται κατά της ΟΚΕ, η οποία επέχει εν προκειμένω θέση οργάνου έναντι του προσωπικού της. Η σκέψη αυτή αρκεί για να θεωρηθεί παραδεκτή από αυτή τη σκοπιά και η αίτηση αναστολής, χωρίς να απαιτείται να εξεταστεί το παραδεκτό της προσφυγής κατά το μέρος που ζητείται η ακύρωση της πράξεως της γενικής συνελεύσεως του προσωπικού της ΟΚΕ και των επιγενομένων πράξεων.

5 Πρέπει να σημειωθεί ότι, από άλλη σκοπιά, η κύρια προσφυγή είναι απαράδεκτη αν δεν έχει προηγηθεί, όπως απαιτεί το άρθρο 91, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, διοικητική ένσταση κατά πράξεως του οικείου οργάνου, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού. Πρέπει επομένως να εξεταστεί μήπως η προσφυγή είναι προφανώς απαράδεκτη από αυτή τη σκοπιά.

6 Όπως έκρινε το Δικαστήριο με την προαναφερθείσα απόφαση, τα οικεία όργανα έχουν την εξουσία και την υποχρέωση να παρεμβαίνουν εξ επαγγέλματος στην περίπτωση που τρέφουν αμφιβολίες ως προς το νομότυπο της εκλογής της επιτροπής προσωπικού. Η ΟΚΕ είχε λοιπόν την υποχρέωση να ελέγξει εξ επαγγέλματος το νομότυπο της αποφάσεως που θέσπισε η γενική συνέλευση του προσωπικού στις 19 Απριλίου 1985. Δεδομένου ότι ο έλεγχος αυτός δεν έγινε, η συμπεριφορά της ΟΚΕ συνιστά παράλειψη λήψεως μέτρου που επιβάλλει ο εν λόγω κανόνας, κατά την έννοια του άρθρου 90, παράγραφος 2, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως.

7 Το έγγραφο που απηύθυνε στον πρόεδρο της ΟΚΕ στις 22 Απριλίου 1985 ο τέταρτος των προσφευγόντων, Mullers, πρέπει να θεωρηθεί ακριβώς ως διοικητική ένσταση κατά της παραλείψεως αυτής της ΟΚΕ. Καίτοι ο προαναφερθείς μνημόνευσε τη συνδικαλιστική οργάνωση στην οποία ανήκε, μπορεί να θεωρηθεί ότι το εν λόγω έγγραφο αφορούσε και τον ίδιο προσωπικά. Κατά συνέπεια πληρούνται εκ πρώτης όψεως στο πρόσωπό του οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής που αναφέρει το άρθρο 91, παράγραφος 2.

8 Άρα είναι παραδεκτή η αίτηση αναστολής που υπέβαλε, η οποία, συνεπώς, πρέπει να εξεταστεί κατ' ουσία ενώ παρέλκει η εξέταση του παραδεκτού της προσφυγής ως προς τους άλλους προσφεύγοντες.

Επί της ουσίας

9 Πριν εξεταστεί το βάσιμο της υπό κρίση αιτήσεως, πρέπει να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, « δεν αντιμετωπίζεται η λήψη μέτρων αναστολής εκτελέσεως προσβαλλομένης πράξεως παρά μόνο αν τα προβαλλόμενα πραγματικά και νομικά περιστατικά δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως, τη χορήγησή τους » (fumus boni juris). « Τα εν λόγω μέτρα πρέπει, περαιτέρω, να είναι επείγοντα υπό την έννοια ότι είναι αναγκαία η λήψη τους και να παράγουν τα αποτελέσματά τους πριν από την έκδοση της αποφάσεως του δικαστή της ζημίας, ώστε να μην υφίσταται σοβαρή και ανεπανόρθωτη βλάβη ο διάδικος που τα ζητεί. Πρέπει τέλος τα εν λόγω μέτρα να είναι προσωρινά υπό την έννοια ότι δεν πρέπει να προδικάζουν την απόφαση επί της ουσίας. Οι ίδιες προϋποθέσεις πρέπει να πληρούνται και στην περίπτωση όπου, όπως εν προκειμένω, η αίτηση σκοπεί τη λήψη των αναγκαίων προσωρινών μέτρων που προβλέπονται στο άρθρο 186 της Συνθήκης ΕΟΚ.

10 Όσον αφορά την προβολή ισχυρισμών που δικαιολογούν εκ πρώτης όψεως τη χορήγηση της ζητουμένης αναστολής εκτελέσεως, οι αιτούσες ισχυρίζονται πρώτον ότι, με τη θέσπιση κατά τη γενική συνέλευση του προσωπικού της ΟΚΕ της αποφάσεως της 19ης Απριλίου 1985, παραβιάστηκε η πρώτη παράγραφος του άρθρου 5 της αποφάσεως 1896/95 Α του γραφείου της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής, σύμφωνα με την οποία η εν λόγω συνέλευση έπρεπε να πραγματοποιηθεί το αργότερο ένα μήνα πριν από τις 20 Απριλίου 1985, ημερομηνία λήξεως της θητείας της απερχομένης επιτροπής. Για το λόγο αυτό είναι παράνομη και η άρνηση του προέδρου της ΟΚΕ να ελέγξει την εν λόγω απόφαση και να διαπιστώσει το μη νόμιμό της.

11 Η ΟΚΕ, με τις παρατηρήσεις της, δεν αποκλείει το ενδεχόμενο να είναι παράνομες οι επίδικες αποφάσεις, χωρίς ωστόσο να λαμβάνει συγκεκριμένη θέση.

12 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι, όσον αφορά το βάσιμο του υπό κρίση ισχυρισμού, υπάρχει ίσως κάποια αμφιβολία από το ότι, ναι μεν η θητεία της απερχομένης επιτροπής έληγε την επομένη της 19ης Απριλίου 1985, πλην όμως οι εκλογές ορίστηκαν περισσότερο από μήνα μετά την ημερομηνία αυτή, πράγμα που θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι ικανοποιεί τη σκοπιμότητα του άρθρου 5. Ωστόσο, δεδομένου ότι ο υπό

κρίση ισχυρισμός δεν εμφανίζεται ως προφανώς αβάσιμος, πρέπει να θεωρηθεί ότι πληρούται η προϋπόθεση περί fumus boni juris, παρέλκει δε η εξέταση του βάσιμου των άλλων ισχυρισμών που προβάλλουν οι αιτούντες.

13 Όσον αφορά το επείγον, οι αιτούντες υποστηρίζουν ότι το εφαρμοστέο σύμφωνα με την απόφαση της γενικής συνελεύσεως της 19ης Απριλίου 1985 εκλογικό σύστημα θα επηρεάσει το αποτέλεσμα των εκλογών και, επομένως, όπως επισημάνθηκε κατά τη συζήτηση της 6ης Ιουνίου 1985, τη δυνατότητα εκλογής των αιτούντων. Υποστηρίζεται εξάλλου ότι, αν οι εκλογές διενεργηθούν σύμφωνα με το νέο σύστημα που θέσπισε η απόφαση της 19ης Απριλίου 1985, και εφόσον το Δικαστήριο την κρίνει παράνομη, θα θεωρηθούν παράνομες ολόκληρη σειρά μεταγενεστέρων πράξεων ενώ δεν θα είναι δυνατή η εξ ολοκλήρου αποκατάσταση σοβαρών και ανεπανόρθωτων ζημιών, χωρίς την πρόκληση αλυσωτών διαταραχών που δεν θα μπορούν πλέον να θεραπευτούν.

14 Η ΟΚΕ δεν αντικρούει αυτό το επιχείρημα. Όπως δήλωσε κατά τη συνεδρίαση, δεν θεωρεί ότι αν γίνει δεκτή η ζητούμενη αναβολή των εκλογών, μπορεί να προκαλέσει ανυπέρβλητες δυσχέρειες για τη λειτουργία της επιτροπής προσωπικού, δεδομένου ότι, σύμφωνα με την τελευταία παράγραφο του άρθρου 5 της αποφάσεως 1896/75 Α, η απερχόμενη επιτροπή προσωπικού εξακολουθεί να παραμένει εν ενεργεία μετά τη λήξη της θητείας της για να εξασφαλίζει τη διεκπεραίωση των εκκρεμών υποθέσεων μέχρι της αναλήψεως των καθηκόντων της νέας επιτροπής.

15 Από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι πίσω από την υπό κρίση διαφορά βρίσκεται η αντίθεση που υπάρχει εντός της συνελεύσεως μεταξύ δύο ομάδων υπαλλήλων ως προς το εφαρμοστέο εκλογικό σύστημα, λόγω του ότι κάθε σύστημα μπορεί να επηρεάσει το αποτέλεσμα των εκλογών. Υπό τις συνθήκες αυτές, φαίνεται προτιμότερο να διενεργηθούν οι εκλογές αφού πρώτα το Δικαστήριο εξετάσει, στο πλαίσιο της κύριας προσφυγής, το ζήτημα του νομότυπου της αποφάσεως της συνελεύσεως της 19ης Απριλίου 1985, δεδομένου εξάλλου ότι η απόφαση μπορεί να εκδοθεί χωρίς μεγάλη καθυστέρηση σύμφωνα με την ευχή που διατυπώθηκε κατά τη συνεδρίαση. Πράγματι, όπως προκύπτει από τα επιχειρήματα που αναπτύχθηκαν εκατέρωθεν, αν οι επίδικες εκλογές διενεργηθούν σύντομα, θα έχουν ως αποτέλεσμα τη δημιουργία καταστάσεως, οι συνέπειες της οποίας θα είναι δύσκολο να αρθούν στην περίπτωση που το Δικαστήριο κρίνει βάσιμη την κυρία προσφυγή. Εξάλλου η ΟΚΕ δεν αντιτίθεται στην αναβολή των εκλογών που ζητούν οι προσφεύγοντες. Άρα η χορήγησή της παρίσταται σκόπιμη.

Για τους λόγους αυτούς

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ,

κρίνοντας κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων,

διατάσσει:

1) **Εν αναμονή της εκδόσεως αποφάσεως στην κύρια δίκη, αναβάλλει τις εκλογές της επιτροπής προσωπικού της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής που έχουν οριστεί για τις 14 Ιουνίου 1985.**

2) **Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.**

Λουξεμβούργο, 11 Ιουνίου 1985.

Ο γραμματέας

P. Heim

Ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος

Κ. Κακούρης